A°. 1839. N°. 81.

DONDERDAG DEN 10den OCTOBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE,

Houdende bepaling der Vanggelden en premien, welke voor de aanhouding van weggeloopen- of ontvlugte Slaven moeten worden betaald.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo het Ons raadzaam is voorgekomen, om ten aanzien der uitbetaling van vanggelden en premien voor het aanhouden van weggeloopen- of ontvlugte slaven; waaromtrent tot hiertoe uiteenloopende verordeningen bestaan, eenen vasten maatstaf daar te stellen;

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord in deszelfs vergadering van 1e. October ll., hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Met intrekking of wijziging van vroegere bepalingen en reglementaire verordeningen, betrekkelijk de betaling van vanggelden en premien voor het aanhouden of opvangen van weggeloopen- of ontvlugte slaven, zullen voortaan die vanggelden en premien door de eigenaren van zoodanige slaven of door hunne vertegenwoordigers, moeten worden voldaan als bij volgende artikelen is aangewezen.

ART. 2.

Voor zoodanigen slaaf, welke, ter zake van bloote desertie, zonder eenige bijkomende verzwarende omstandigheid, hetzij in het stads-district, hetzij in eene der divisien, hetzij in de districten *Nickerie*, wordt aangehouden, zal door den eigenaar een vanggeld van Drie Gulden (*f* 3) verschuldigd zijn en alzoo de weglooper slaaf tegen betaling daarvan, alsmede der voedingskosten, door den Procureur Generaal in het stads-district, door de Landdrosten in de districten *Nickerie* en door de Burger Kapiteins in de divisien onmiddelijk aan deszelfs meester worden overgegeven.

ART. 3.

Zoo dikwerf in de bij art. 2 vermelde districten en divisien een slaaf wordt aangehouden, welke, hetzij ter zake van langdurige desertie, hetzij wegens andere verzwarende omstandigheden aan den Procureur Generaal moet worden overgeleverd, zal door den eigenaar van zoodanigen slaaf een vanggeld van Zes Gulden (*f* 6) verschuldigd zijn en dit moeten worden voldaan vóór de terugname van den slaaf door den eigenaar.

ART. 4.

Voor iederen weglooper slaaf, welke ter gelegenheid eener burger- of militaire patrouille binnen de bij art. 2 bedoelde districten en divisien wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van Vijf-en-twintig Gulden (*f* 25), ten behoeve der koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 5.

Voor iederen weglooper slaaf, welke in de oude Kolonie buiten het zoogenaamd Kordon van binnenlandsche defensie door eene patrouille wordt aangehouden, zal door den eigenaar eene premie van Vijftig Gulden (*f* 50) ten behoeve der koloniale kas verschuldigd zijn en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 6.

Zoo dikwerf, hetzij in de oude Kolonie, hetzij in de districten *Nickerie*, een of meer slaven, welke bewijslijk het voornemen hadden om uit deze volkplanting te vlugten, zullen worden achterhaald, hetzij door eene patrouille, hetzij zonder zoodanige patrouille door vrije personen en slaven te zamen of afzonderlijk zal door den eigenaar voor iederen aangehouden slaaf eene premie van Honderd Gulden verschuldigd zijn ten behoeve, dergenen, welke de aanhouding hebben gedaan en vóór het overnemen van den slaaf moeten worden voldaan.

ART. 7.

De vanggelden bedoeld bij art. 2 en 3, zullen ten Kantore van den Procureur Generaal of aan diegenen welke de daarbij bedoelde weglooper slaven hebben aangehouden of ten hunnen behoeve aan de Heemraden der divisien en aan de Landdrosten der districten *Nickerie* bij voorraad worden uitbetaald.

Op gelijke wijze, zal aan gezegde autoriteiten van iedere premie, welke naar aanleiding van art. 4 en 5 moet worden voldaan in het eerste geval eene som van twintig gulden en, in het laatste geval eene som van veertig guldens worden uitgekeerd ten behoeve der genen, welke de daarbij bedoelde patrouilles, hebben helpen uitmaken.

ART. 8.

Ten behoeve der Militaire Posten en Patrouilles zullen bij de aanhouding van weglooper slaven dezelfde vanggelden uitbetaald worden en dezelfde uitkeeringen plaats hebben als bij art. 7 staan vermeld.

Bij gecombineerde burger en militaire patrouilles zullen de uittekeeren sommen of premien gelijkelijk worden verdeeld, behoudens de regeling en verdeeling van zoodanige extra-premiën, als in bijzondere gevallen door den Gouverneur Generaal zullen worden toegestaan.

ART. 9.

Voor zoo verre ter gelegenheid eener burger of militaire patrouilles de noodzakelijkheid zal bestaan om op eenen of meer weglooper slaven, ter zake van onwilligheid om te staan of zich over te geven te moeten schieten en het gevolg daarvan op de plaats zelve doodelijk mogt zijn, zal des niet te min, of het vereischt bewijs deswegens aan de daartoe geregtigden, eene premie van tien gulden uit de koloniale kas ten burele van den Procureur Generaal worden uitbetaald.

ART. 10.

Zoodanige eigenaren, welke, of zelve, of door hunne onderhorigen de bij art. 4 en 5 bedoelde patrouilles gedeeltelijk hebben zamengesteld, zullen voor ieder der hunne door die patrouilles aangehoudene weglooper slaven verschuldigd zijn eene premie gelijkstaande aan de helfte der bij opgemelde artikelen aangewezene premien.

ART. 11.

De tegenwoordige bepalingen welke uitsluitend betrekking hebben op de betaling van vanggelden en premien voor de aanhouding van weggeloopen en ontvlugte slaven, zullen eene maand, na derzelver afkondiging kracht van wet hebben, welke termijn voor de districten *Nickerie* zal beginnen te loopen, van het oogenblik, dat voorschrevene bepalingen aldaar op de gebruikelijke wijze ter kennisse van de Ingezetenen zullen zijn gebragt.

En op dat niemand hier van onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den *zevenden* October 1839, het *zes-en-twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 8sten October daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
S. G. DE VEER.

PUBLICATIE,

Waarbij, met alteratie en ampliatie van het vigerend Reglement op de Scheepvaart en van de Wet van 28 Julij (G. B. No. 11) onder zeker pœnaliteiten, voor de Droghersvaartuigen op de Districten Nickerie varende, de verpligting wordt voorgeschreven, om van daar vertrekkende, behoorlijk uit te klaren.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal Ons het wenschelijke is gebleken, dat er door het vaststellen van eenige bepalingen ten aanzien der vaart van de in de districten *Nickerie* gebruikt wordende vaartuigen worde voorzien tegen de fraudulense overtreding der verbodswetten op den uitvoer van Coloniale Producten.

ZOO IS HET, dat Wij, gehoord den Kolonialen Raad in deszelfs vergadering van den 1sten dezer maand, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij deze.

ARTIKEL 1.

Geen droghers- of kustvaartuig zal voortaan uit de districten *Nickerie* mogen vertrekken, zonder dat alvorens door den schipper of gezagvoerder van dusdanig vaartuig ten kantore van den Landdrost een manifest zij ingeleverd van hetgene in dusdanig vaartuig ter vervoer is ingeladen.

ART. 2.

Dusdanig manifest zal door den Landdrost ten blijke van echtheid onderteekend, in triplo worden opgemaakt, eene daarvan zal blijven berusten ten kantore van den Landdrost, terwijl de twee overigen bij de lading zullen worden gevoegd, ten einde daarmede worde gehandeld als bij art. 10 en 11 der Wet van 28 Julij 1838 is bepaald.

ART. 3.

Ten opzigte dier vaartuigen welke van een der districten *Nickerie* afkomen, zal het mamifest nog bovendien voor gezien worden geteekend door den kommanderende Officier of Onder Officier der post aan wien mits deze de bevoegdheid wordt toegekend, om des noods vooraf door opneming aan boord dier vaartuigen zich te

vergewissen, dat dezelver ladingen zich bevinden overeenkomstig het manifest.

ART. 4.

De schipper of gezagvoerder van het vaartuig, die in contraventie met de in de voorgaande artikelen bepaalde verordeningen zal bevonden worden, zal verbeuren eene boete van *f* 100 tot *f* 500 voor de eerste maal, en ten tweeden male daarop betrapt wordende met intrekking der pas, behoudens de pœnaliteiten vastgesteld bij de vigerende Reglementen en Wetsbepalingen, ingevalle van overtreding der verbodswetten op den uitvoer.

ART. 5.

Het bij art. 12 der Wet van 28 Julij 1838 bepaalde ten aanzien zoo van het verhaal der boeten en het toepassen der pœnaliteiten bij die Wet vastgesteld als der jurisdictie omtrent de deswegens in te stellene vervolgingen zal mede toepasselijk zijn op de wijze van de in te stellene vervolgingen en executien, voortspruitende uit de tegenwoordige Publicatie.

ART. 6.

Voor zoo verre er door deze Publicatie geene veranderingen zijn daargesteld in de ten aanzien der bedoelde vaartuigen vigerende Reglementen en wetsbepalingen, behouden deze hare volle kracht.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd, en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 7den Ocober 1839, het *zes-en-twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*,
den 8sten October daaraanvolgende.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden, zal voortzetten op *HEDEN*, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren, en zulks wel met Wijk D. No. 100.

Paramaribo den 10 October 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krull, van Rotterdam (laatst van Darmouth) hebbende 80 dagen reis.

Den 7den, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. John Blacgrove, van Demerary, hebbende 8 dagen reis; Passagier: Jan Kleijn.

Den 8sten, het Schip *Jacoba*, Kapt. A. K. de Groot, van Amsterdam, hebbende 65 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. C. S. Reap, van Demerary, hebbende 7 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Anna* en *Susanna*, Kapt. J. D. Bos, naar Amsterdam; lading 212 vaten Suiker, 51 balen heele- en 4 dito gebroken Koffij, 20 balen Kakao en 44 v. Rum.

ADVERTISSEMENTEN.

(37124) De Exploicteur bij het Geregtshof te SURINAME, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 11den October 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven *Mozes*, *Sampie* en *Christina*; aankomende J. DE MIRANDA en nom. ux.

Paramaribo den 5 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(37126) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 11den October e. k., des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden van den Hove, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Buren Straat*, bekend onder La. D. No. 102 Nieuwe Wijk en La. D. No. 665 Oude Wijk; aankomende F. A. BOLTE, als Erfgenaam van den Boedel G. BOLTE.

Paramaribo den 5 October 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

L. D. J. VAN BOMMEL

(37127) Heeft met de *Mercurius*, Kapt. C. WESSELS en laatst aangekomen Schepen ontvangen:

Boter, Stolksche en Edammer Kazen, Hammen, Worst, Saucijsjes, Carbonade en Kluifjes in vaatjes, Rooktongen, ½ en ¼ Rookzalmen, Aardappelen, Bloem- Roode- en Zuurkool, Komkommers en Augurkjes in halve en kwart ankers, gedroogde Tuinboontjes.

Banket en Bitterkoekjes in flesschen en in trommels, diverse koeken in dito, Suikerwerk, Italiaansche Vruchten, dito op Brandewijn, Pruimedanten, Muscadel Rozijnen, Amandelen, Macaronie, Appelen, Peeren, Olijven en Augurkjes in stoopen.

Wit en bruin Bier in oxhoofden, Roode Wijn, Pape Clement 1832 in kisten, Champagne Mousseux 1e. qualité, Muscaat Wijn, ordinaire en Rhudesheimer 1834, Rhijnwijnen in kistjes van 12 flesschen, Genever in dubbelde en enkelde kelders.

Cristalle- palissander- en maghonijhouten Likeurkelders, Theekistjes, cristalle Botervlootjes, Olie en Azijnstellen, Dejeunés, Bouillonkoppen, Porte Likeur, Medicis, Muur- en Ganglantaarns, diverse andere soorten crital en Glaswerk, Glazenruiten in alle grootens.

Fijn Hollandsche Vlassen en Dowlas Linnen, geel en ruw Zeildoek, Mans en Jongens Laarsen, Patent-Lijn- en Zoete Olie, Witlood, Geeloker en ROODE *PANTIGCHELS.*

(37222) Op Zondag morgen den 6den ll. is verloren; eene *KORALEN BEURS* met eenen *Zilveren knip;* die dezelve ter dezer Drukkerij terug bezorgt, zal beloond worden.

Paramaribo den 9 October 1839.

(37130) MARIA ELISABET BRAUWER geboren AXON en vier minderjarige Kinderen vertrekken.

(37129) J. W. KEMPFF Wz., vertrekt *stellig* October.

Mengelwerk.

Gianna.

(*Vervolg en slot van No. 80.*)

»Toen aanschouwde ik een tooneel, te gelijk eenen grooten schilder en eenen verheven dichter waardig. Cosciutto hield op zijnen gast eenen blik vol sombere ontroering gevestigd; zijne krampachtig gesloten vuisten, zijn mond, om welken een glimlach vol verontwaardiging zweefde, gaven hem eenen woesten indrukwekkenden aanblik; de verdeling volgde al de bewegingen van zijnen medgezel, met den vinger op de goudstukken wijzende, en met ongeduld de blijken eener schandelijke toestemming verbeidende. Op den achtergrond rigtte zich Gianna half overeind in het ledekant; op haar gelaat vol uitdrukking teekende zich eene zwijgende, doch hevige verontwaardiging en met een angstig ongeduld scheen zij het antwoord van haren man af te wachten.

»Gianna! Gianna! riep deze eindelijk uit, sta op. Deze man, welke aan mijnen disch heeft gegeten, en uit mijn glas gedronken, deze zelfde man biedt mij goud en vergif aan; hij wil, dat ik de wetten der gastvrijheid schende, en den kolonel ombrenge; hij heeft u van ontrouw beschuldigd — welke straf heeft hij daarvoor verdiend?

»Den dood, antwoordde de jonge vrouw, met eene vaste stem.

»Wat wilt gij doen! wilt gij mij dooden, mij, uwen vriend!

»Ik ben de vriend der laaghartigen niet! — waarop Cosciutto eene beweging deed om zijne karabijn te vatten.

»Toen kwam ik te voorschijn. Ik wierp eenen erkentelijken blik op Gianna, nam Cosciutto bij de hand, en bad hem, dat hij den ellendeling, welke al het goud, dat hij bij zich had, voor zijn rantsoen aanbood, het leven zou schenken.

»Behoud uw goud, snoodaard, zeide Cosciutto; daar de kolonel het verlangt, zal ik mijne woning met uw vuig bloed niet besoedelen; maar vertrek terstond, en dat de opgaande zon u niet in het *Finmorbe* aantreffe, of mijn lood zal zich eenen weg tot uw hart banen.

»Thans is mijn verhaal ten einde; gij moet tevreden zijn Elise, kom, neef, en gij Polydore, neemt uwe plaatsen aan de speeltafel. Elise, het is aan u, om te *couperen*."

»Een oogenblik, oom; en hoe eindigde uwe liefde historie met Gianna?

»Ik had vast besloten om de wetten der gastvrijheid niet te schenden. Elise sag op nieuw Polydore aan, die het hoofd omkeerde.

»Iemand, die mij het leven gered had, en wiens vertrouwen in mij, ondanks de waarschuwing van den verrader, niet had gewankeld, kon ik de eer niet ontrooven. Echter was Gianna zoo bevallig, en toonde zich zoo ontroerd, wanneer zij mij aansprak, dat het mij, ik beken het, veel moeite kostte, om mijnen pligt getrouw te blijven. Gelukkig verschafte mij de amnestie, waarin ik begrepen werd, de middelen om aan het gevaar te ontkomen. Ik verliet *Korsika;* Gianna en haar man vergezelden mij tot *Bastia*, waar ik mij naar *Frankrijk* inscheepte, en wij scheidden niet zonder tranen te storten. Ik drukte de hand van Cosciutto, en omhelsde Gianna, haar ongemerkt influisterende: Wees gelukkig!

»Na mijne terugkomst zond ik hun mijn portret met vijfduizend francs in goud, later vernam ik, dat mijn wensch vervuld was, dat Cosciutto een eerlijk man geworden was, en Gianna zeer gelukkig maakte. De romaneske menschen eindigen altijd met gelukkig te zijn, wanneer zij het gevaar der eerste begoochelingen zijn te boven gekomen. — Thans moet ik mijn spel nazien. Klaveren tien! Voortreffelijk! ik coupeer, en speel weder troef uit."

Het overige van den avond was Elise stil en Polydor verstrooid. Den volgenden morgen gaf de jongeling voor, eenen brief te hebben ontvangen, die hem verpligtte onmiddelijk naar *Parijs* te vertrekken. Des avonds waren de beide heeren genoodzaakt, zich met het *écarté* tevreden te stellen; het gesprek liep over de reden, die den vriend van den huize, welke niets te doen had, tot zulk een onverwacht vertrek had doen besluiten. Elise bloosde, en omhelsde haren man, die niets van hare buitengewone teederheid begreep, en haar geheel verbaasd begaan liet.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.